

De Raadsheer

Jubileum Uitgave

75

Jaar

1944-2019



In de loop van de vrijdagavond dat vooraf gaat aan zaterdag 12 oktober beslis ik mee te gaan doen aan het Grensstreek Schaaktoernooi in Zundert. Een toernooi dat georganiseerd wordt vanwege het 75 jarige bestaan van de in 1944 opgerichte vereniging. Vanwege deze gelegenheid presenteert de vereniging een Jubileumuitgave van het clubblad, wat een dag later leuk is om te lezen tijdens de treinreis op weg naar Amsterdam.

Zundert is plaats waar ik in de periode tussen begin 90-er jaren en 10 juli 2010 regelmatig een bezoek bracht vanwege een snelwandewedstrijd over 3.000m tijdens de instuifwedstrijden die door DJA-Zundert georganiseerd werd. Daarnaast heb ik als wedstrijdsecretaris uitwedstrijden Senioren/Junioren AB bij PSV Atletiek een limietpoging wedstrijd in samenwerking met DJA-Zundert gefaciliteerd voor een atleet van PSV-atletiek, zodat hij een limietpoging kon doen op de 10.000m hardlopen voor het EK-onder 23, zonder daarvoor naar elders in Europa te hoeven reizen.

Voor wat betreft het schaken was er voor het eerst een treffen tegen een De Raadsheer lid in de 2e ronde van de Panfox Open 2000 in de persoon van Frank Verkooijen. Later is Frank enkele jaren voorzitter geweest van de club en dit jaar sprak ik hem tijdens het Druiventrosttoernooi bij De Oude Toren in maart van dit jaar. Het Panfox Open 2000 was het eerste grote toernooi waar ik aan deelnam. Ik kon er meedoen, doordat ik mee kon rijden met toenmalig clubgenoot wijlen Johan van Mil. Een periode waarin de eerste zoon van Erika en Johan geboren werd.

Na een ontspannen trein- en busreis vind ik vlot Café Het Wapen van Zundert. Een café dat twee gebouwen bestrijkt. Spoedig melden zich ook enkele nieuwe clubgenoten van De Oude Toren, waar ik KNSB-competitie speel.

In de eerste ronde mag ik met de witte formatie spelen tegen erelid Kees van Erk, In de tweede ronde heb ik zwart tegen helderziende Ben van Ginkel. Althans; de partij wordt bij extra helder licht gespeeld. Na zijn eerste remise-aanbod speel ik nog door, omdat er pion-winst mogelijkheden lagen. Deze worden benut. Een schaakblindheidje kost me de kwaliteit. Compenseerde weliswaar de twee pionnen winst die ik boekte en daarmee twee verbonden vrijpionnen. Maar ik besluit niet moeilijk te doen bij zijn herhaalde remise-aanbod. Na de derde ronde sta ik op 2½ uit 3 en dat is prima.

Na de lunchpauze mag ik het met de zwarte stukken opnemen tegen een naamgenoot van mijn voormalige schoonvader. Tevens van ongeveer dezelfde leeftijd als de moeder van mijn dochter, waarmee onderstreept werd dat deze Willem de Kort echt niet haar vader is. Vanuit het niets win ik een stuk, maar er volgt een fase waarin ik te opportunistisch speel. Een tussenschaakje over een opengevallen diagonaal door de witte dame leidt tot mat, of dameverlies. Na afloop vertelde Willem dat bij hem nog even door moest dringen waarom ik opgaf, maar het werd snel duidelijk.

Vervolgens win ik een partij tegen Rene van den Bosch na een strijd waarin kleine voordeeltjes uiteindelijk loonde.

De voorlaatste ronde heb ik opnieuw de witte stukken tegen Senne Goossens. In een mooie strijd wordt een eindspel bereikt met twee actieve witte lopers, twee verdedigende zwarte lopers, ieder een dame en nog een toren en een pion voordeel voor zwart. Allemaal niet duidelijk dus. Met Senne in zijn laatste twee minuten wil ik hem hierin niet door de tijd jagen en bied remise aan. Fluisteren is niet mijn specialiteit, desondanks hoort hij mijn aanbod niet en gaat door de vlag.

Na deze zesde ronde sta ik met 4½ uit 6 op de tweede plaats met een vol punt achterstand op koploper Mitchell Matthijssen. In een rechtstreeks duel heb ik zelf in de hand hoe mijn positie ten opzicht van Mitchell is na de zevende ronde. Er volgt een zinderende, finale-waardige partij waarbij ik het beheer heb over de zwarte stukken. Na ver opgerukte witte pionnen op de koningsvleugel zie ik een doorbraakmogelijkheid door het offeren van mijn e-pion. Er volgt evenals in de tweede ronde een soortgelijk schaakblindheidje, maar het inmiddels pionnenoverwicht maakt dat ik initiatief behoud.

Het lukt me om een van de pionnen naar de overkant te loodsen om meteen een mat-in-2 op het bord te hebben die wel werkt. Integeningstelling tot drie weken eerder in Wijkcentrum Zuiderpark, toen een addertje onder het gras effectief was.

Er werd afgesloten met een voor mij rendabele prijsuitreiking, waarna ik nog even bleef hangen om een typisch aspect van de vereniging mee te maken: de nababbel aan de bar.

Rond acht uur werd Den Haag HS bereikt, waarna ik er voor koos Grieks Specialiteiten Restaurant Athene te bezoeken. Een gouden keuze, zo zou blijken. Er werd live-muziek gespeeld. In je eentje heb je dan snel plek. Binnen vijf minuten en beleefde zo een top-avond als afsluiter van een grandioze schaakdag.